

Ivan Peklić

POVIJEST ŠKOLE MIHOLJEČKE

O povijesti škole u Miholcu najbolje možemo saznati iz Spomenice Škole miholječke. Prema tamo navedenim podacima škola nije postojala kao institucija do 1840. jer je do tada samo orguljaš poučavao čitati i pisati.

Za vrijeme upravitelja župe Kondrića, biskup Haulik ponudio je sva potrebna materijalna sredstva za otvaranje škole. Ovu pomoć je Kondrić prihvatio te je od obitelji Lebec kupljeno zemljište, gdje je i sagrađena škola. Iste godine (1840.) sklopljen je ugovor između nadbiskupske gospoštije i župne općine Miholec, gdje su osigurana materijalna sredstva za plaćanje učitelja. Ta sredstva bila su uglavnom u naturi (vino, krumpir itd.). Ova primanja pokušao je učitelju Lukaču ukinuti upravitelj nadbiskupskih imanja Ivanković. Ovaj slučaj riješio je kotarski predstojnik, gospodin Martin Ožegović koji je od visoke dvorske kancelarije isposlovao plaću za učitelja. Učiteljska plaća je dodjeljivana sve do 1876. godine kada je župnik Belošić učitelju (Špoljar Miji) ustegnuo dio plaće. Naime, prema zakonu od 14. listopada 1874. bilo je određeno da se učiteljska plaća poveća sa 400 na 500 forinti. Iako se učitelj žalio nadbiskupiji i vladi, uspjeha nije bilo.

Prvi učitelj bio je Franjo Vidmar, no on je nakon četiri godine umro. Njega je naslijedio Lovro Dubrava iz Moravske. On je za plaću dobivao 1 vagona žita, od svake kuće 1/3 forinte drva i imao je pravo skupljati mošt. Bio je u službi 20 godina.

Dubrava je umro 1867. godine. Umjesto Dubrave dolazi Mijo Mlinarić iz Zagreba. On je bio učitelj vrlo kratko vrijeme. Na vlastiti je zahtjev premješten u Brckovljane jer mu miholječka općina nije htjela sagraditi staju.

Mlinarića je zamijenio Andrija Lukač iz Bjelovara. Lukač je, osim redovite plaće, dobio stan i vrt. Osim toga zarađivao je još na sprovodima držeći govore, ali i kao geometar, jer je to bilo

vrijeme dijeljenja obiteljskih zadruga. No župnik Belošić počeo je podrivati učitelja Lukača i on se morao preseliti u Voćin (1872.). Na novi natječaj javilo se čak 16 kandidata, a na preporuku vlade bio je izabran Mijo Špoljar. Kada je došao učitelj Špoljar, školska zgrada bila je u velikom neredu i zapuštena. No kotarski predstojnik Vidak dao je još iste školske godine "*zgradu preurediti, poljepšati, naročito školsku učenu sobu raščistiti pošto je dao srušiti zid od komore, a pod školom dao iskopati podrum*". Župnik Belošić također je pokušao potkopati učitelja Špoljara, ali je 1883. umro te su nestale neprilike za učitelja. Godine 1873. Špoljar je dobio priznanje za uspješno pedagoško djelovanje, a 1886. predložen je Visokoj zemaljskoj vladi za pohvalu. Špoljar je 1880. godine dao izgraditi novi krov na školskoj zgradi. Mnogo je radio na opremanju škole, nabavio je klupe, a osobito se istaknuo u opremanju školske knjižnice od dobrovoljnih priloga mještana. U miholječku školsku općinu spadala su sljedeća sela: Selnica, Podvinje, Mokrice, Brezje, Kusijevec, Gornji i Donji Fodrovec i Zaistovec. Budući da se Miholec geografski nalazio na kraju školske općine, počelo se razmišljati o otvaranju još jedne škole u Fodrovcu.

Zapis o povijesti škole u Miholcu vjerojatno potječe iz 1884. godine jer to je godina koja se prva pojavljuje i gdje je detaljno opisana djelatnost škole. Za ovu godinu se kaže da je za novog župnika došao Ivan Lisac koji je bio puno agilniji i skloniji školi nego njegov prethodnik. Dva puta je odlazio u Zagreb u Odjel za nastavu i bogoštovlje (školske godine 1885./86.) ne bi li ishodio pomoć za učitelja i za otvaranje nove školske zgrade u Fodrovcu. Župnik je također podsticao mladež na obrazovanje pa je tako školska zgrada postala pretijesna. Župnik je dva puta tjedno (srijedom i subotom) držao vjeronauk u školi. Dolazi do obnavljanja školskog vrta.

Sljedeće godine (1885.) školu je posjetio državni nadzornik i konstatirao da je stanje vrlo dobro. U kolovozu 1885. održan je pred komisijom državni ispit koji su svi položili s uspjehom. U pomaganju školi (šk. g. 1886./87.) istaknuli su se i doseljenici iz Moravske i Slovačke naseljeni u Brežanima. Nabavljene su također nove knjige za školsku knjižnicu.

Sljedeće školske godine 1886./87. nastavlja se opremanje škole; nabavljeno je školsko računalo, nastavlja se uređenje školskog vrta. Školu je posjetio županijski nadzornik Marijan Vuković, koji je bio vrlo zadovoljan obučavanjem đaka. Problem je bio sanitarni čvor pa je odlučeno da se sagradi još jedan zahod. Početkom kolovoza održan je ispit, a župnik je najboljima podijelio nagrade.

Školska godina 1887./88. protekla je bez većih događaja. Pohađanje škole sprečava veliki i dugotrajni snijeg tijekom zime. Školu je u travnju posjetio veliki župan Županije bjelovarsko—križevačke Budislav Budisavljević zajedno s prosvjetnim predstojnikom. Nakon toga je otišao u Fodrovec, ne bi li tamo vidio teren za gradnju nove školske zgrade.

Školska godina 1888/89. protekla je velikim dijelom u nedostatku prostora jer se trebalo upisati ukupno 280 djece, a škola je posjedovala samo 8 klupa. Županija je školi dala sljedeća učila: lineal za školsku ploču, trokut, kompas, staklenu šipku, pismovnicu, limenu litru, šestar, potkovasti magnet, utege, metar, toplomjer i sklopivi decimeter. Škola se tijekom ove školske godine učlanila u: Hrvatski pedagoško-književni zbor, Društvo sv. Jeronima i Maticu hrvatsku. Na sastanku s predstavnicima lokalne vlasti 17. svibnja 1889. odlučeno je da se škola u Miholcu nadogradi. Tijekom svibnja jedan dio đaka razbolio se od boginja pa nije mogao pohađati nastavu. Učenici su išli (13. lipnja) u Sveti Petar Orehovac pozdraviti novog župana Radoslava pl. Rubidija.

Školske godine 1890./91. nastava se odvijala uz uobičajene teškoće (premalo prostora), a tijekom veljače djeca nisu mogla pohađati nastavu zbog zime i slabe odjeće. Učitelj je išao na doček bana Khuena Hedervarya. Bio je zadužen i za popis

stanovništva. Na kraju svake školske godine najbolji učenici se nagrađuju knjigama. Kako je to bila uobičajena praksa, u daljnjem tekstu neće se spominjati.

Dosta velikih poteškoća bilo je tijekom školske godine 1891./92. Školska zgrada nije se imala čime dobro grijati, u njoj je vladala velika vlaga tako da se mnogo učenika razboljelo, a i sam učitelj. Učitelj je svoj izvještaj za tu godinu završio riječima: "*Oslobodio nas Bog, da nikad više tolike jade ne jadujemo.*"

Poteškoće glede prostora i novaca nastavljaju se i iduće školske godine (1893./94.). Iako je odlučeno da se sagradi školska zgrada u Fodrovcu, do toga nije došlo jer je delegaciji, koja je bila u županijskom središtu u Bjelovaru, rečeno da nema novaca za gradnju.

Pohađanje nastave tijekom školske godine 1894./95. također je, zbog klimatskih prilika, bilo problematično. Učitelj se žalio da roditelji ne puštaju djecu u školu, a sudstvo je na tu pojavu sporo reagiralo. U školskom vrtu zasađene su voćke. Zabilježen je i problem uzgoja pšenice koju je uništavala seoska perad. Zanimljiva je učiteljeva bilješka kako je podrum škole poplavila voda i napravila dosta štete.

Izvještaji za školske godine 1895./96., 1896./97., 1897./98. uglavnom su formalni i govore samo o broju đaka te ponavljaju gore navedene probleme. Tijekom tih godina učitelj je poboljšavao pa su ga mijenjali umirovljeni učitelji. Zbog toga je aktivnosti oko škole bilo vrlo malo.

Godine 1899./1900. situacija je puno bolja. Učitelj je ozdravio, a ni djeca nisu toliko bolesna pa redovito pohađaju nastavu. Učitelj se žali na nemar općinske uprave koja ne želi popravljati školsku zgradu. Ovakvo stanje nastavljeno je i iduće školske godine.

U školskoj godini 1901./02., nakon što je dotadašnji župnik Ivan Lisac, koji je ujedno bio i školski nadzornik, imenovan zagrebačkim kanonikom, izabran je novi školski nadzornik - novi župnik Alekseje Rožić.

Godine 1903. došlo je do pobune protiv mađarona. U Spomenici je taj događaj dva puta opisan. Osim 1903., opisao ga je 1952. godine i

učitelj Brozović na temelju kazivanja mještana. Ove dvije verzije se bitno ne razlikuju jer obje spominju da su buntovnici napali bogate mještane. Župnika Rožića natjerali su da prisegne da više neće glasati za mađarone, a onda su natjerali mađarone da u crkvi prisegnu pred župnikom.

Školske godine 1903./04. učitelj je bio bolestan tako da se nastava odvijala neredovito, a zamjenjivala ga je supruga Marija Špoljar. Učitelj je bolovao i iduće školske godine. O školi je jedino brinuo župnik, a općina i dalje ne vodi nikakvu brigu. U izvještaju je vidljivo, da učenici slabo pohađaju nastavu jer moraju kod kuće raditi, a i roditeljima je bio važniji njihov rad kod kuće nego učenje.

Sljedeće školske godine 1905./06. došao je drugi učitelj Vatroslav Lovasić koji je imao veoma veliki broj đaka, čak 245, što je za jednog učitelja više nego, previše. I ovaj učitelj se žali na slabi polazak nastave, a kao razlog navodi mnogo kišnih dana i veliku udaljenost od škole.

V. Lovasić je bio samo jednu školsku godinu učitelj, a sljedeći, Aleksandar Banfić, došao je 1906./07. Te je godine bio veoma velik broj djece koja su se trebala upisati, čak 717 učenika. Međutim, upisano je samo 182 učenika jer bi bio prevelik broj djece na jednog učitelja. Novi učitelj je obnovio školski vrt. Mještani su učitelju kupili košnicu i dali mu pčele, a on je djecu poučavao cijepljenju voćaka i pčelarenju.

Osim uobičajnih podataka o broju upisane djece za 1907./08. godinu saznajemo da se promijenio školski odbor, da je školu posjetio županijski nadzornik, a upisani su i troškovi škole.

Godina 1908./09. donosi nam uobičajni izvještaj, dok za 1909./10. nemamo nikakav izvještaj.

U 1910./11. u Miholječku školu dolazi novi učitelj Benedikt Filipčić, koji je ostao samo godinu dana. Te godine izvršen je popravak školske zgrade i stana.

Novi učitelj od 1911./12. bio je Vide Car, a tijekom godine došlo je do pojave bolesti pod nazivom "dobrac" od koje je umrla jedna djevojčica u prvom razredu. Školu je posjetio nadbiskup zagrebački koji je došao povodom dijeljenja Svete potvrde.

U izvještaju za godinu 1912./13. učitelj se žali da djeca moraju dugo pješačiti do škole, da dolaze promrzla, umorna i gladna te da su nesposobna za rad. Kupljeno je zemljište za gradnju škole u Fodrovcu.

Tijekom 1913./14. nije bilo značajnijih promjena. Učitelj nas jedino izvještava da je došlo do zaraznih bolesti (griza, dobrac, hripavac).

Godine 1914. započinje Prvi svjetski rat, a to se odrazilo i na školu. Naime, učitelj Car Vide je otišao u rat, gdje će biti i ranjen, a zamijenila ga je supruga Josipa Car. Ovako je zapisano: "*Polazak je škole vrlo slab, jer nema djeteta u školi koje nema oca, brata, strica ili nekog rođaka u ratu, pa su djeca prinuždena raditi i laglje gospodarstvene poslove obavljati.*" Spomenuto je da je 1913. godine počela izgradnja škole u Fodrovcu, a nastava u njoj je počela 1914.

Tijekom 1915./16. učitelj se vratio iz rata, ali je bio bolježljiv, kao i djeca koja su slabo polazila nastavu. Problem nedostatka obučje je velik pa je i to jedan od razloga slabog pohađanja škole. Učenici su skupljali materijalnu pomoć za vojnike i ranjenike.

Izvještaji za 1916./17. i 1917./18. godinu ponavljaju iste probleme i vrlo su kratki.

U izvještaju od 1918./19. učitelj je opisao tadašnju političku situaciju, prekid državno-pravnih odnosa s Austro-Ugarskom i stvaranje Kraljevine SHS. Učitelj je u svibnju 1919. dobio dopust, a zamijenila ga je suplentica Marija Benko.

Sljedeće godine učitelj se vratio, a izvještaji za 1919./20. i 1920./21. su standardni. Od zanimljivosti možda treba spomenuti da su se roditelji bunili protiv uvođenja ćirilice.

U školskoj godini 1921./22. umro je županijski školski nadzornik Mile Teslić koji je redovito posjećivao školu. U školu je došla Anka Deutschbayer jer je škola postala dvorazredna, a školska soba se pregrađivala.

Izvještaj za 1922./23. je standardan, a za 1923./24. se kaže da je učitelj prestao orguljati, a naknadu za rad u školi dobivao je u naturi.

Dotadašnji učitelj Vide Car 5. veljače 1925. otišao je u Podsused, a zamijenio ga je Stjepan Deutschbayer. Vidljiv je politički utjecaj na rad škole, redovito se proslavljaju rođendani kralja Karađorđevića kao i Vidovdan.

Izvještaji za sljedeće godine 1924./25., 1925./26., 1926./27. i 1928./29. su standardni. Treba možda spomenuti da se vidljivo popravljaju zdravstveno stanje učenika, a školu redovito posjećuju inspektori što je za to doba uobičajno. Također se učiteljica Anka Deutschbayer žali na nedostatak školskog materijala, knjiga i pločica. Učitelj Stjepan Deutschbayer otišao je na odsluženje vojnog roka pa ga je od 21. listopada 1929. zamijenio Antun Kelemin koji je do tada službovao u Pokupskom.

Prije početka školske godine 1930./31. dozidani su u školskom dvorištu novi zahodi za djecu. U školi je te školske godine održano predavanje o gospodarstvu i zadrugarstvu. Početkom 1931. u školi je osnovan podmladak Crvenog križa. Na kraju školske godine najbolja djeca su nagrađena dobitkom štednih knjižica na kojie im je položena ušteđevina.

U novoj školskoj godini 1931./32. održana je pred Božić svečana priredba koju je priredio Crveni križ. Sokolski podmladak je također aktivan. Učenici škole, osobito muški dio, radili su u školskom vrtu. Opskrbljenost škole je i dalje vrlo slaba (knjige i drugi školski materijal).

Školske godine 1932./33. djeca boluju od difterije od koje je jedan učenik i umro. Bolest je bila problem i u sljedećoj godini jer su djeca iz Ferežana oboljela od tifusa. Crveni križ kupio je nekoliko pari obuće i nekoliko komada odjeće. Problemi su također s polaskom nastave zbog poljoprivrednih radova u kojima sudjeluju učenici i zbog razlijevanja potoka.

Sljedeće 1934./35. godine učiteljica Anka Deutschbayer otišla je u Cirkvenu, a u sva četiri razreda nastavu je morao održavati samo jedan nastavnik Antun Kelemin. Ovaj učitelj obučavao je iduće školske godine sam, a problemi s opremom su bili uobičajni, bolesti djece nije bilo. Odlukom Ministarstva 1936./37. za novu učiteljicu imenovana je Đurđica Kučan, no kako je bila bolesna, u službu nije ni stupila, tako da je nastavu i dalje obavljao samo jedan nastavnik. Stanje školske zgrade je vrlo loše pa je školski odbor uputio zamolbu Kreljevskoj banskoj upravi za dodjelu sredstava.

Učiteljica Đurđica Kučan radila je u sljedećoj školskoj godini 1937./38. svega par tjedana, a onda ju je zamijenila Štefanija Gregurić. Pohađanje nastave je otežano zbog uobičajinih problema (blato, razlijevanje potoka, snijega i sl).

Slična situacija bila je i iduće školske godine 1938./39. Djeca su te godine išla na izlet na Kalnik.

Godina 1939./40. protekla je uz uobičajene poteškoće oko nabavke knjiga i drugog potrebnog materijala. Seljačka sloga poslala je u školu Abecedar, koji je podijeljen nepismenim suseljanima za obuku. Visoki snijeg i niske temperature spriječile su odvijanje nastave tijekom cijelog siječnja. Trideset prvog siječnja na školu je primljena honorarna učiteljica Štefanija Škreblin jer je učiteljica Gregurić bila na bolovanju. Dva puta na bolovanju je bio i učitelj Kelemin, pa je zbog toga na školi od 1. veljače do 30. lipnja 1940. honorarno radio Đeri Florijan. Od ove godine imamo podatak da su se četiri učenika upisala u srednju školu.

Nova školska godina 1940./41. započela je s novom učiteljicom Marijom Juranić. Učitelj Kelemin opisuje nastanak NDH i promjenu društveno-političke situacije uslijed rata.

U sljedećoj školskoj godini 1941./42. nema značajnih promjena. Učenici uslijed zime nisu od 24. do 23. veljače pohađali nastavu.

U 1942./43. sve se više osjećaju posljedice rata. Školska godina započela je 15. kolovoza jer se nije imalo za ogrijev, djeca moraju raditi na poljoprivredi jer su očevi u ratu. Od početka 1943. uveden je u škole korienski pravopis.

Učiteljica Juranić 20. rujna 1943. premještena u drugu školu, a do kraja godine poučava učitelj Kelemin sam. Pohađanje škole je otežano zbog teških ekonomskih prilika (velike inflacije). Učitelj opisuje teško stanje i bratoubilački rat koji se vodi u Hrvatskoj.

U sljedećoj školskoj godini 1944./45., kako je došlo do završetka rata, nastava se odvija dosta neredovito, a učitelju su materijalno pomogli mještani jer mu plaća nije dostajala ni za kilogram soli. Učitelj je detaljno opisao novonastalu promjenu vlasti. U ožujku je došla učiteljica Ankica Franjo iz Apatovca koja je ostala samo do

6. studenog 1945. Tako da će u sljedećoj školskoj godini opet obučavati samo jedan učitelj. Pohađanje nastave u toj školskoj godini vrlo je neredovito uslijed poratnih prilika.

Školska godina 1946./47. bila je osobito teška za učitelja jer je od nove vlasti dobio zadatak da obavlja i matičarsku službu, a bio je sam na školi. Pohađanje nastave je vrlo slabo. Uslijed bolesti učitelj nije dovršio pisanje Spomenice. Zbog bolesti Kelemin je razriješen dužnosti i došli su novi učitelji Rudi i Marija Fijember. Učitelj je opisao sukob Jugoslavije s Informbiroom, a spominje i V. kongres KPJ na kojem su dane smjernice za rad.

Pohađanje nastave u idućoj školskoj godini 1948./49. postalo je redovito. Učitelj je bio na radnoj akciji na autoputu Zagreb — Beograd gdje je organizirao kulturno—umjetnički rad. Učitelj je naveo i svoje društvene aktivnosti: narodno prosvjeđivanje, rad u Narodnoj fronti, rad u sindikatu, u pionirskoj i omladinskoj organizaciji, Crvenom križu i poljoprivrednoj zadruzi.

Učitelji Marija i Rudi Fijember premješteni su iduće školske godine u Križevce, a zamijenio ih je Vlado Mekovec. Polazak djece je bio 100%. Nažalost, učitelji moraju polaziti idejno-političke kurseve svake godine. Učitelj Kelemin je opisao i izbore za Narodnu skupštinu.

Sljedeće školske godine 1950./51. učitelj Mekovec je premješten u Apatovac, a zamijenio ga je Božidar Brozović. Brozović je potanko opisao nezadovoljavajuće uvjete u školi. Škola je stara 111 godina. Učionica ima dimenzije 9 x 9 m. Klupe su u 4 reda, što onemogućuje učitelju prolaz (ulazi se direktno iz dvorišta, a hodnika nema). Dvorište je veličine 19 x 11m. U njemu se nalaze dvije zahodske jame koje nikako ne odgovaraju higijenskim uvjetima. Zapadni dio zida se raspada. Pukla je greda na tavanu tako da postoji mogućnost da se sruši krov. Škola nema bunara. Prozori se ne mogu otvoriti zbog prašine jer su direktno na ulici. Školski stan se sastoji samo od jedne sobe.

Aktivnosti i rad u školi iduće su se školske godine intenzivirali. Škola je okrečena, klupe su stavljene u tri reda, nabavljena su nova nastavna sredstva, a neka je izradio i sam učitelj. Osnovana je pionirska đачka

knjižnica. Intenzivirale su se i izvanškolske aktivnosti: učitelj je držao predavanja u Klubu prosvjetnih radnika u Križevcima, uredio je knjižnicu, katalog i razvrstavanje knjiga. Škola ima ukupno 374 knjige koje se posuđuju i mještanima. Učitelj radi s amaterskom družinom DVD-a koji su uvježbali pet priredbi. Materijalno stanje se bitno popravilo; uređena je istočna strana škole, zahodi, a uvedena je i električna struja. Učitelj je 1952. opisao pobunu iz 1903. prema sjećanjima stanovnika.

I sljedeće godine 1952./53. učitelj Brozović je vrlo aktivan: organizirano je 5 tečajeva: 1) krojenja (a polaznice su izvele i završnu priredbu kojoj je prisustvovalo čak 300 posjetitelja); 2) općeobrazovni tečaj; 3) zdravstveni tečaj za žensku omladinu; 4) tečaj za napredno stočarstvo; 5) tečaj za napredno ratarstvo. Promijenjena su dva prozora na zgradi, a nabavljeno je nešto knjiga za knjižnicu.

U novoj školskoj godini 1953./54. dolaze ponovno novi učitelji Anica i Vlado Mekovec. Ove godine uvedena je električna struja po cijelom selu, a tom prigodom učenici su izveli priredbu u Vatrogasnom domu. Učitelji su s učenicima i članovima DVD-a izveli priredbu za Novu godinu. Organiziran je tečaj Crvenog križa te posjet učenika Zagrebu. Pionirski pjevački zbor nastupao je u Križevcima.

Nova školska godina 1954./55. započela je s novim nastavnim planom i programom gdje su predmeti povijest, zemljopis i prirodopis uključeni u predmet poznavanje prirode i društva. Traži se povezivanje teorijskih znanja sa praktičnim. Učitelj je sudjelovao u organiziranju Socijalističkog saveza radnog naroda, Crvenog križa, Vatrogasnog društva. Učitelji sudjeluju u organizaciji igrokaza sa članovima DVD-a i Omladinske organizacije. Na kraju školske godine organiziran je izlet u Hrvatsko zagorje.

Sljedeće školske godine 1955./56. i 1956./57. protekale su u istim aktivnostima. Nabavljen je umivaonik kako bi djeca stekla higijenske navike. Omladina je uvježbavala kulturno-zabavni program, a prihod od predstava potrošen je za odlaske u Zagreb. Aktivna je tamburaška sekcija. Učitelji su angažirani u gore navedenim aktivnostima. Ograđen je školski vrt.

U školskoj godini 1957./58. uvježbavano je šest priredbi. Predloženo je da se otvori škola u Gregurovcu jer je u Miholcu otvoren V. i VI. razred. Proradila je školska kuhinja u kojoj su djeca dobivala mlijeko, kruh i sir.

U 1958./59. donijet je Novi zakon o osnovnom školstvu po kojem svi učenici moraju pohađati osmogodišnje školovanje do 15. godine, zbog čega su oformljene centralne osnovne škole u Gornjoj Rijeci i Orehovcu i male osnovne škole s osam razreda u Fodrovcu i Kalniku, dok su u Miholcu ostala samo prva četiri razreda. Unatoč tome prostora je bilo vrlo malo i radilo se u tri smjene. U Miholcu postoji nedovršeni Zadružni dom koji bi se mogao upotrijebiti za školu. No Narodni odbor je donio odluku da se istočni dio Doma sruši, a ostali preuredi za školu. Ovo je naišlo na veliko negodovanje mještana jer bi upravo količina cigle koja je bila odvezena, bila dostatna da se završi ovaj dio zgrade za školu. U školi je osnovana tehničko-likovna grupa, dramska sekcija i pjevačka sekcija. Učitelji i dalje sudjeluju u gore navedenim izvanškolskim aktivnostima.

U novoj školskoj godini sve ove aktivnosti su nastavljene, a novi zakon o školstvu donio je promjene u ocjenjivanju. Od sada se tehnički, fizički, likovni i muzički odgoj ocjenjuju opisnim ocjenama. Također se opisno ocjenjuje i vladanje učenika s: primjereno, dobro, loše.

Sljedeće godine 1960./61. ponovno dolazi do reorganizacije škola. Provedena je centralizacija. Uprave škola u Fodrovcu, Bočkovcu i Miholcu se ukidaju, jedna zajednička uprava je osnovana u Orehovcu. Sedamnaestog prosinca 1960. otvorena je škola u Gregurovcu.

Financiranje škole u šk. god. 1961./62. bilo je očajno. Općina Orehovec je ukinuta tako da uopće nisu doznačena sredstva, krov prokišnjava, grede su na tavanu popucale. Učiteljica Mekovec Anica premještena je u Repinec tako je ostao samo jedan učitelj za 4 razreda, te je zbog toga u školskoj godini 1962./63. došao novi učitelj Đuro Trakoštanec. Učenik Ante Jedovnicki sudjelovao je na natječaju koji je organiziralo izdavačko poduzeće "Veselin Masleša". Dobio je jednu od prvih nagrada, tj. 15 dana besplatnog ljetovanja na moru.

Trakoštanec Đuru zamijenila je Marija Zimmerman u 1963./64. Na porodiljni dopust otišla je 8. V. 1964., a zamijenio ju je Mekovec. Kao i prošlih godina u Vatrogasnom domu organizirane su priredbe za seljane.

Sljedeća godina bila je vrlo uspješna: dva učenika koja su sudjelovala na natjecanju s pismenim radovima osvojila su prvu i drugu nagradu. Na takmičenju pjevačkih zborova, održanom u Križevcima, zbor je osvojio prvo mjesto. Dramska skupina je vrlo uspješno izvela predstavu Snjeguljica.

Umjesto Marije Babčec (Zimmerman) 1965./66. došla je Zora Bognar. Učitelj Mekovec nagrađen je od Predsjednika Republike Ordenom rada sa srebrenim vijencem.

Zora Bognar je otišla 1966./67. u školu u Orehovec, a zamijenila ju je Krunoslava Kralj. Sedamnaestog veljače 1967. snimljena je na školi radio-emisija za Radio Križevce. I ove godine učenici su sudjelovali na natječaju koje je objavio "Veselin Masleša". Od pet učenika, koji su sudjelovali, dva su učenika osvojila prvu, a tri drugu nagradu.

U toku šk. god. 1967./68. snimljene su dvije radio-emisije. Učenici i dalje sudjeluju na navedenom natjecanju za pismene radove i osvojili su po jednu prvu, drugu i treću nagradu.

Dvanaestog veljače 1969. preminuo je dugogodišnji učitelj Vlado Mekovec, a zamijenio ga je Stanislav Obrovac dok je već na početku godine došao novi učitelj Josip Živković. Učenici su priredili dvije priredbe za mještane Miholca. Sljedeće školske godine nije bilo nikakvih značajnijih promjena.

Useljenje u novu školsku zgradu obavljeno je tijekom nove školske godine (na polugodištu 1970./71.) i to je bio važan događaj jer stara zgrada bila je pred rušenjem.

U školu je došao Đuro Trakoštanec koji će do 1985. godine voditi i zapise u Spomenici škole. Evo kako on opisuje radove. "Sredstva za adaptaciju (zadružnog doma op. I. P.) dala je Skupština općine, dio se dobio prodajom dijela zgrade za rušenje, a mještani Miholca i okolnih sela pomogli su dobrovoljnim radom". Organizaciju radova i svu brigu oko dovršenja

ponijeli su na svojim leđima direktor škole Vladimir Milobara i tajnik škole Zvonko Mustić. Dio svojeg godišnjeg odmora proveli su u Miholcu.

U izvještajima se dalje uglavnom spominju statistički podaci koje ću iznijeti u tabelama. Radovito se organiziraju priredbe za Dan žena ili pak prigodom proslave tadašnjeg Dana Republike ili Nove godine. Potrebno je možda spomenuti da

su učenici pod vodstvom Drage Krpine uvježbali igrokaz *Regoč* s kojim su sudjelovali na takmičenju u Puli. Drago Krpina je došao na mjesto Josipa Živkovića koji je otišao u Križevce, a kratko vrijeme 1984. radila je Ksenija Perc. Na žalost Spomenica škole se od 1985./86. više ne vodi, tako da su mogući samo statistički podaci koje donosim u tabelama.

Tabla 1: Popis učitelja prema godinama službovanja

Red. br.	Prezime i ime	Godine službe
1.	Vidmar Franjo	1840.-1844.
2.	Dubrava Lovro	1844.-1864.
3.	Mlinarić Mijo	Između 1864. i 1872.
4.	Lukač Andrija	Između 1864. i 1872.
5.	Špoljar Mijo	1872.-1905.
6.	Lovašić Vatroslav	1905.-1906.
7.	Banfić Aleksandar	1906.-1910.
8.	Filipčić Benedikt	1910.-1911.
9.	Car Vide	1911.-1925.
10.	Deutschbayer Anka	1922.-1935.
11.	Kelemin Antun	1929.-1947.
12.	Deutschbayer Stjepan	1925.-1929.
13.	Kučan Đurđica	1936.-1937.
14.	Gregurić Štefanija	1937.-1940.
15.	Škrebilin Štefanija	31.I.1940.-15.III.1940.
16.	Đeri Florijan	11.V.1940.-20. VII. 1940.
17.	Juranić Marija	9.IX.1940.-20.IX.1943.
18.	Franjo Ankica	15.III.1945.—6.XI.1945.
19.	Fijember Rudi	22.IX:1947.-15.-XII.1949.
20.	Fijember Marija	22.IX:1947.-15.-XII.1949.
21.	Mekovec Vlado	15.-XII.1949.- 23. IV.1951.
22.	Brozović Božidar	23. IV.1951.-1.XI.1953.
23.	Brozović Marija	23. IV.1951.-1.XI.1953.
24.	Mekovec Vlado	1.XI.1953.-12.II.1969.
25.	Mekovec Anica	1.XI.1953.-III.1962.
26.	Bošćak Štefica	6.IX.1956.-30.VI.1960.
27.	Trakoštanc Đuro	1.IX.1962.-30.VI.1963.
28.	Zimmerman Marija	1.IX.1963.-31.VIII.1965.
29.	Bognar Zora	1.IX.1965.-31.VIII.1966.
30.	Kralj Krasanka	1.IX.1966.- 30.VI.1968.
31.	Živković Josip	2.IX.1968.- X.1983.
32.	Obrovac Stanislav	3.III.1969.-10.IX.1970.
33.	Trakoštanec Đuro	1971-1986.
34.	Perc Ksenija	1982.-1983
35.	Krpina Drago	1984.- 1986.
36.	Tirić Dijana	1992-1993.
37.		
38.	Čorak Ivica	
39.	Čorak Maja	

Tabla 2: Broj učenika po razredima i školskim godinama (prema Spomenici)

Šk. god.	1888./89.	1889./90.	1890./91.	1891./92.	1892./93.	1893./94.	1894./95.	1895./96.	1896./97.	1897./98.	1898./99.	1899./00.
I	-	28	23	106	86	86	48	63	48	40	59	45
II	-	23	22	36	31	45	44	22	44	36	26	43
III	-	14	20	19	34	23	43	47	21	38	27	17
IV	-	19	12	24	18	22	41	25	47	18	21	-
Ukupno	76	84	77	185	169	176	176	157	160	132	133	108

Šk. god.	1900./01.	1901./02.	1902./03.	1903./04.	1904./05.	1905./06.	1906./07.	1907./08.	1908./09.	1909.-11.	1911./12.	1912./13.
I	86	-	-	-	-	57	76	-	-	-	-	-
II	31	-	-	-	-	30	47	-	-	-	-	-
III	37	-	-	-	-	32	30	-	-	-	-	-
IV	16	-	-	-	-	30	15	-	-	-	-	-
V						18	14	-	-	-	-	-
Ukupno	170	-	148	137	142	167	182	215	188	-	207	200

Šk. god.	1913./14.	1914./15.	1915./16.	1916./17.	1917./18.	1918./19.	1919./20.	1920.-23.	1923./24.	1924./25.	1925.-34.	1934./35.
I	44	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
II	23	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
III	20	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
IV	28	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Ukupno	115	151	108	162	148	130	107	-	148	121	-	137

Šk. god.	1935./36.	1936./37.	1937./38.	1938./39.	1939./40.	1940./41.	1941./42.	1942./43.	1943./44.	1944./45.	1945./46.	1946./47.
I	-	-	-	-	-	-	-	-	33	-	-	29
II	-	-	-	-	-	-	-	-	31	-	-	25
III	-	-	-	-	-	-	-	-	29	-	-	31
IV	-	-	-	-	-	-	-	-	33	-	-	28
V												24
Ukupno	135	137	141	154	149	141	-	124	126	-	108	137

Šk. god.	1947./48.	1948./49.	1949./50.	1950./51.	1951./52.	1952./53.	1953./54.	1954./55.	1956./57.	1957./58.	1958./59.	1959./60.
I	-	30	26	32	28	25	29	33	38	34	39	37
II	-	34	26	27	27	25	25	22	27	31	34	36
III	-	21	33	27	25	23	22	21	28	23	30	33
IV	-	24	20	32	26	27	25	23	26	27	23	30
Ukupno	-	109	105	118	106	100	101	99	119	115	126	136

Šk. god.	1960./61.	1961./62.	1962./63.	1963./64.	1964./65.	1965./66.	1966./67.	1967./68.	1968./69.	1969./70.	1970./71.	1971./72.
I	26	25	20	24	20	21	20	23	22	19	24	19
II	36	11	27	20	21	16	18	17	19	18	18	23
III	33	28	12	22	22	22	16	16	18	21	21	17
IV	33	25	26	18	21	20	21	17	15	16	17	17
Ukupno	128	89	85	84	84	79	75	73	74	74	80	76

Šk. god.	1972./73.	1973./74.	1974./75.	1975./76.	1976./77.	1977./78.	1978./79.	1979./80.	1980./81.	1981./82.	1982./83.	1983./84.
I	15	17	8	16	15	12	8	14	17	12	14	5
II	20	19	16	8	12	15	11	8	13	15	12	14
III	20	15	16	15	8	10	13	11	8	13	15	12
IV	16	18	15	15	14	8	10	13	11	8	13	15
Ukupno	71	69	55	54	49	45	42	46	49	48	54	46

Šk. god.	1984./85.	1985./86.
I	13	14
II	6	13
III	15	5
IV	13	15
Ukupno	47	47